

РЕШЕНИЕ

№ 7183

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7860** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция за метеорологичен и технически надзор /ДАМТН/, чрез юрист Ф. Г., против Решение /без номер/ от 08.06.2022 г., постановено по НАХД №17008/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ №Н.-0024/20.11.2020 г., издадено от главния директор на ГД "Надзор на пазара" към ДАМТН, с което на „Камеранс“ ООД са наложени общо 7 административни наказания „имуществена санкция“ в размер на по 250 лв. /общо 1750 лв./ на основание чл.83 от ЗАНН, за 3 нарушения на чл.52в от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/, 3 нарушения от 52д от ЗТИП и едно нарушение на чл.52г от ЗТИП, вр. чл.12, ал.1 и/или ал.2 от Наредбата за съществените изисквания и оценяване на съответствието на личните предпазни средства /НСИОСЛПС/.

В касационната жалба се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно и необосновано. Посочва се, че въззивният съд неправилно е тълкувал законов и подзаконов административен акт, тъй като нарушенията, описани в ЗТИП са формални, извършени чрез бездействие или в неизпълнение на императивните

разпоредби на закона. Твърди се, че НП е съобразено с изискванията на ЗАНН, издадено е в писмена форма, от компетентен орган и съдържа всички задължителни реквизити. Прави се искане обжалваното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Оспорва се евентуална претенция от ответника за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, както и присъдените разноски във въззивното производство.

Ответникът по касация – „Камеранс“ ООД, чрез адв. А., в съдебно заседание оспорва касационната жалба, като неоснователна. Претендира разноски за настоящото производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че „Камеранс“ ООД стопанисвало търговски обект - магазин за дрехи „Kamerans”, находящ се в [населено място], бул. „Ал. М. №77, търговски център Принцес. Управител на магазина била св. Д., която изпълнявала функциите на продавач-консултант. На 11.06.2020 г. била извършена проверка на магазина от св. К. - главен инспектор в регионален отдел Надзор на пазара „Югозападна България“ в ДАМТН и неин колега, при което в обекта влезли и двама журналисти, които заснели част от проверката и интервю с проверяващите. Св.Д. се намирала тогава в магазина, но била стресирана от множеството влезли в обекта хора по време на пандемията от Ковид-19 и от самата проверка. Затова, когато проверяващите оглеждали различни очила, предлагани за продажба, тя не им споделила, че техните „паспорти“, включващи и указание за употреба на български език, били поставени в твърдите калъфи, с които се продавали очилата. При проверката св. К. установила, че в търговския обект се предлагат за продажба слънчеви очила марка „Pieces” модел 17094402, произход Китай, Производител Бестселър, Д.. Очилата били с тъмни стъкла, с пластмасова черна рамка, на която било изписано „PIECES, 17094402, Number 4264134, CE, C.. 3, Made in China”, а на едното стъкло имало надпис “UV 400 P.”. Към очилата бил закачен етикет с информация за вносителя „Камеранс“ ООД и цена 15.00 лева. Св.К. установила още предлагани за продажба слънчеви очила марка „Vero moda”, модел V-5324-01, с посочен произход Бестселър Д., които били с тъмни стъкла с пластмасова кафява рамка, на която пишело, Vero moda, V-5324-01, CE, C.. 3, UV P.. Към очилата бил закачен етикет с информация за вносителя „Камеранс“ ООД и цена 10.00 лева. Проверяващата установила и трети вид слънчеви очила, без посочена марка, модел 3 с произход Китай. Очилата били с тъмни стъкла и метална сребриста рамка, на която било изписано: М. 3, СА# 57831, CE, C.. 3, Made in China, UV 400. Към очилата бил закачен етикет с обявен вносител „Камеранс“ ООД и цена 25.00 лева.

По време на проверката, на проверяващите не били представени декларации за

съответствие на ЕС и ДС, както и инструкции или указания за употреба на български език за трите продукта - слънчеви очила, нито св.Д. им разяснила, че инструкциите за употреба на български език се съхраняват в калъфите на очилата, в които се предават на клиента след продажбата, а декларациите за съответствие се намират в офиса на дружеството.

След проверката св. К. приела, че тъй като слънчевите очила са оборудване, предназначено за носене за защита срещу риск за здравето, те попадат в обхвата на НСИОСЛПС, следователно липсата на декларации за съответствие на трите продукта нарушавали изискванията на чл. 12, ал. 1 от Наредбата; липсата указания за употреба на български език - за нарушение на чл. 12, ал. 1 и 2 от Наредбата, а липсата на обозначено регистрирано търговско наименование или търговска марка и пощенски адрес за връзка с производителя на третия артикул според проверяващата също бил в нарушение на чл. 12, ал. 1 от Наредбата. За извършената проверка бил съставен протокол.

Св.К. съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Н. - 0024/14.08.2020 г., за общо 7 нарушения на по чл. 46, т. 1, чл. 46, т. 3 и чл. 46, т. 4 от ЗТИП, вр. чл. 12, ал. 1 от НСИОСЛПС. АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели и упълномощен представител на жалбоподателя, което било удостоверено с техните подписи. В акта от жалбоподателя били изложени кратки, като по-подробни не постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Във възраженията е вписано, че към датата на съставяне на акта са представени инструкциите за употреба на български език, които са били в магазина. Посочено е, че дружеството ще представи декларация за съответствие след като я получи, но същата е публикувана в интернет. След получаване на поканата за съставяне на акта, от дружеството са изпратени по електронен път възражения и обяснения във връзка със случая.

На 20.11.2020 г. при пълна идентичност на описаните нарушения и тяхната правна квалификация, било издадено обжалваното наказателно постановление от главния директор на Главна дирекция „Надзор на пазара“ в ДАМТН, като чрез НП на дружеството са наложени 7 броя имуществени санкции в размер на по 250 лева. По делото липсват доказателства за датата на връчване на НП на жалбоподателя, като на 10.12.2020 г. до ДАМТН е изпратена по пощата и жалбата срещу него.

Във въззивното производство са събрани и гласни доказателствени средства – показанията на М. Д. – управител и Н. К. – актосъставител.

При така установената фактическа обстановка, съдът е отменил изцяло НП №Н.-0024/20.11.2020 г., издадено от главния директор на ГД “Надзор на пазара“ към ДАМТН, като е установил, че нарушението по чл. 46, т. 3 от ЗТИП, вр. чл. 52в от ЗТИП не е описано по достатъчно ясен начин и не позволява на наказаното лице недвусмислено да разбере вмененото му нарушение, съответно да организира защитата си, което представлява съществено процесуално нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и води до необходимост от отмяна на НП по отношение на трите нарушения по чл. 52в от ЗТИП. Освен това съдът е констатирал и нарушение на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, касаещо липсата на пълно посочване на приложимата правна квалификация за всяко едно от нарушенията. Приел е, че не е попълнена бланкетната разпоредба на чл. 12, ал. 1 и 2 от Наредбата, което представлява съществено нарушение на чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН и е самостоятелно основание за отмяна на НП по отношение на всички констатирани нарушения. Допълнителни затруднения за осигуряване на защитата на дружеството

съдът е приел че са създадени, доколкото чл. 12 от Наредбата визира като задължено лице „дистрибутор“, а санкционните разпоредби на чл. 52в, чл. 52г и чл. 52д от ЗТИП - „търговец“.

Касационната инстанция намира, че наказателното постановление правилно е било отменено изцяло, поради посочените във въззивното решение основания, в който смисъл напълно споделя мотивите на СРС.

Съгласно Член 3, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/425 /Регламента/ „лични предпазни средства“ (Л.) означава: а) оборудване, проектирано и произведено за носене или използване от едно лице за защита срещу един или повече рискове за здравето или безопасността на това лице; б) взаимозаменяеми компоненти за оборудването, посочено в буква а), които са съществени за неговата защитна функция; в) свързващи системи за оборудването, посочено в буква а), които не се използват или носят от едно лице, които са проектирани да свързват това оборудване с външно устройство или с надеждна точка на закрепване, които не са проектирани да бъдат постоянно закрепени и не налагат дейности по закрепване преди употреба.

Регламента предвижда задължения за икономическите оператори – производителите, упълномощените представители, вносителите и дистрибуторите.

Като е установил нарушението по чл.4б, т.3 от ЗТИП, вр. чл.52в от ЗТИП, без да посочи никъде дали изобщо е проведена процедура за оценяване на съответствието по чл.19 от Регламент (ЕС) 2016/425 и без да установи, че такава декларация се изисква съгласно разпоредбите на Регламента административнонаказващият орган е извършил съществено процесуално нарушение на основание чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. От формулировката на санкционната разпоредба на чл.52в ЗТИП следва извода, че за санкциониране на търговец, който предлага продукти, те следва да се предлагат изцяло без декларация за съответствие, противно на изведения в НП извод, такава да не бъде предоставена при извършената проверка. Видно от доказателствата по делото, в обясненията си дружеството е посочило, че декларацията за съответствие може да се намери на сайта на доставчика, което също не е взето предвид при издаване на процесното НП.

Проверяваният субект „Камеранс“ ООД е санкциониран в качеството си на търговец по смисъла на §1, ал.1, т.10 от ЗТИП, като по отношение на всяко едно нарушение е цитирана разпоредбата на чл.12, ал. 1 и ал.2 от НСИОСЛПС, която гласи че дистрибуторът изпълнява задълженията по чл. 11 от Регламент (ЕС) 2016/425 /ал. 1/ и че в съответствие с изискванията на чл. 11, параграф 2, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2016/425 проверява дали личното предпазно средство се придружава от инструкциите и информацията, посочени в т. 1.4 от приложение II на Регламент (ЕС) 2016/425, на български език. Без да попълни бланкетната разпоредба на чл.12, ал.1 и 2 от Наредбата съгласно сочените задължения и изисквания, посочени по чл.12 от Регламента, административният орган не е установил съществуването на описаното в постановлението нарушение и е нарушил императивните изисквания на чл.57, ал.1, т.б от ЗАНН, което представлява съществено нарушение и самостоятелно основание за отмяна на всички констатирани нарушения. Още повече че, посочените в Регламента задължения са за икономическите оператори - производителите, упълномощените представители, вносителите и дистрибуторите и след като дружеството е санкционирано в качеството си на „търговец“, то е налице съществено процесуално нарушение и на основание чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Ето защо наказателно постановление № №Н.-0024/20.11.2020 г. на Главния директор

на ГДНП при ДАМТН правилно е било отменено от СРС на горепосочените основания.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му. Затова на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответника по касация за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 350 лв. на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН е основателна и не се явява прекомерна, тъй като е под установените с Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения граници.

Възражението на касатора относно присъдените разноски във въззивното производство следва да бъде оставено без уважение. По делото е представен договор за правна защита и съдействие за договорено и платено възнаграждение на адв. А. в размер на 350 лв., като съобразно приложимостта на нормата на чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, договореното възнаграждение е под законоустановения минимум.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 08.06.2022 г., постановено по НАХД №17008/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метеорологичен и технически надзор да заплати на „Камеранс“ ООД сумата от 350 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.